

10.9.2012

לכבוד
שר הבריאות

דין וחשבון לפי סעיף 47 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש],
התשל"ט – 1979

בענין:

ד"ר בעז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות
באמצעות באת כחו, עוה"ד יונתן ברג מלשכת היועצת המשפטית,
משרד התובע הראשי משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

- נגד -

ד"ר ארנון אלפר [REDACTED]
רופא שיניים מורשה, בעל רשיון [REDACTED] ע"י ב"כ עוה"ד ערן קייזמן

הנקבל

1. הקובלנה –

ביום 5.3.2012, הגיש ד"ר בעז לב, המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות, קובלנה נגד ד"ר ארנון אלפר [REDACTED] רופא שיניים מורשה, בעל רשיון מס' 4335 (להלן – הנקבל).

הקובלנה הוגשה כנגד הנקבל וכנגד מרפא שיניים ששמו זאב ליצמן. בתחילת הדיון בקובלנה, הודע לוועדה שב"כ הנקבל ביקש לפצל את הדיון, באופן שבשלב ראשון תדון הוועדה בקובלנה, ככל שהיא מתייחסת לנקבל בלבד והקובלנה, בהתייחס למר ליצמן, תידון בנפרד. ב"כ הקובל הודיע לוועדה כי הוא מסכים לבקשת ב"כ הנקבל. המלצה זו מתייחסת לפיכך לנטען בקובלנה כנגד הנקבל בלבד. בקובלנה נטען, כי הנקבל גילה התנהגות שאינה חולמת רופא שיניים מורשה כאמור בסעיף 145(1) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979 (להלן – הפקודה). זאת, כנטען בקובלנה:

(1) הואיל והנקבל ומר ליצמן הפעילו מרפאה השייכת לתאגיד בלא שניתן לה רשיון, כנדרש לפי הוראות תקנות רופאי השיניים (מרפאות של תאגידים), התשנ"ג-

1993 (להלן - **תקנות התאגיד**), למרות פניות של אנשי משרד הבריאות והתחייבות של הנקבל לתקן את המצב כנדרש, לפי תקנות התאגיד ;
(2) הואיל והנקבל ומר ליצמן הציבו, בכניסה למרפאה, שלט שבו צויין "מרפאת לייזר", בניגוד לתקנות התאגיד ולמרות פניות רבות של אנשי משרד הבריאות, לא הסירו את השלט כנדרש.

2. הוועדה והדיון בקובלנה -

אנו הח"מ, מונינו על ידך להיות ועדה שתדון בקובלנה, לפי הוראות סעיף 47 לפקודה (להלן - **הוועדה**).

הדיון בקובלנה התקיים ביום 2.7.2012, בנוכחות ב"כ הקובל, הנקבל ובא כחו.

3. על הרקע העובדתי -

3.1. בפתח הדיון בפני הוועדה, הודיעו הצדדים כי הגיעו לידי הסכמה לפיה הנקבל יודה בטענות המתייחסות לנקבל בקובלנה, בכפוף לכך שהאמור בקובלנה יתוקן. העובדות שהנקבל הודה בחן הינן לפיכך כאמור להלן:

הנקבל פעל כרופא שיניים, במרפאה בשם "לייזר" ברעננה (להלן - **מרפאת לייזר**), שהופעלה על ידי תאגיד בשם "מגה גולד" (להלן - **התאגיד**), אף שלא ניתן למרפאת לייזר רשיון כנדרש לפי הוראות תקנות התאגיד. זאת גם למרות פניות רבות של משרד הבריאות.

בחדש נובמבר בשנת 2007, רכש הנקבל 20% ממניות התאגיד.

הנקבל ומר ליצמן, קיימו בהפעלת מרפאת לייזר, במשך שנים, קשרי שיתוף עם אדם שלישי שאינו מורשה בטיפול שיניים וזהותו לא ידועה לקובל.

השלט הנושא את השם "לייזר" אשר הוצב מחוץ למרפאה, לא הוסר, למרות דרישות חוזרות ונשנות של משרד הבריאות, מהנקבל וממר ליצמן.

הנקבל התחייב, בשימוע שנערך לו, ביום 16.11.2009, בפני מנהל האגף לבריאות השן במשרד הבריאות, לפעול לאישור מרפאת לייזר בהתאם לתקנות התאגיד ואולם הוא לא קיים את התחייבותו ולא פעל לרישוי מרפאת לייזר כאמור, למרות פניות רבות של משרד הבריאות.

לאור האמור לעיל, נטען בקובלנה כי:

הנקבל גילה חתנהגות שאינה הולמת, כמשמעה בסעיף 145 לפקודה, משהפעיל מרפאה שאינה מורשית לפי התקנות, למרות פניות של משרד הבריאות והתחייבויות של הנקבל לתקן את המצב כנדרש, וכן הציב שילוט בניגוד לתקנות ולמרות פניות רבות של אנשי משרד הבריאות, לא הסיר את השלט.

3.2. הנקבל הוסיף כי:

בשנת 2000, הוא שכר, בשטח ששימש את מרפאת לייזר, חדר וציוד של מרפאת שיניים, שם הוא קיבל את לקוחותיו. החשבוניות, במרפאת הנקבל, היו על שמו ולא על שם מרפאת לייזר. הנקבל המשיך לפעול כאמור כמרפאה נפרדת, גם לאחר שרכש, בשנת 2007, 20% ממניות התאגיד. בעלי המניות בתאגיד היו, בנו של מר ליצמן, אדם שלישי והחל משנת 2007, גם הנקבל. התאגיד ניהל עסקים נוספים, בנוסף למרפאת לייזר.

בשלב מסוים, החל משרד הבריאות לפנות למרפאת לייזר בדרישה לחדול מלעשות שימוש בשם "מרפאת לייזר" ולחסדיר את רישוי המרפאה כמרפאת תאגיד. הדיונים עם משרד הבריאות התקיימו עם מר ליצמן והנקבל לא נטל

בהם חלק. הנקבל שקיים את מרפאתו בחדר, ששכר כאמור, באופן עצמאי ובלא קשר למרפאת לייזר, לא הבין אז שדרישות משרד הבריאות מכוונות גם כלפיו, וסבר שפעילותו כאמור תקינה.

ביום 14.1.2010, אישרה הנהלת התאגיד כי מניותיו של הנקבל, יועברו למר ליצמן וביום 26.4.2012, הועברה הודעה על כך לרשם החברות.

ביום 8.8.2011, הודיע הנקבל לתאגיד, כי הוא עוזב את מרפאת לייזר.

אף בתקופה שבה היה הנקבל בעל מניות של התאגיד, הוא לא היה בעל שליטה בו באופן המאפשר לו לקבל החלטות בלו אישור יתר המנהלים.

4. ההליך בפני הוועדה -

4.1. טענות ב"כ הקובל -

(א) יכולתו של משרד הבריאות לקיים תפקידו, מותנית בשיתוף פעולה מצדו של אנשי המקצוע, לפיכך העדר שיתוף פעולה מצד רופא שיניים נתפש כחמור מבחינה משמעתית.

לנקבל נתנו הזדמנויות חוזרות ונשנות לפעול לתיקון המצב והוא לא פעל כנדרש, אלא רק בשנת 2009, כאשר בא כחו נכנס לתמונה. התנהגות הנקבל, משמעה התעלמות ואף זלזול בהתראות משרד הבריאות ובהוראות חוק מחייבות.

(ב) הנקבל טוען שהוא פעל באופן עצמאי בחדר הנמצא בשטח מרפאת לייזר, שאותו שכר מהתאגיד. אין בכך כדי לרפא את הפגם, כל עוד, בכניסה למרפאה, היה קיים שלט העשוי להטעות כאילו במרפאת תאגיד מורשית מדובר, למרות שלמרפאה לא היה רשיון כנדרש לפי תקנות התאגיד. מה גם שבנוסף לכך שהנקבל קיים במקום מרפאה, הוא גם נמנה על בעלי המניות של התאגיד שהפעיל את מרפאת לייזר.

(ג) על החומרה שיש ליחס להעדר שיתוף פעולה מצידו של רופא שיניים, ניתן ללמוד, אף שמדובר בנסיבות שונות, מצו שניתן בעניינו של ד"ר שלום כהן, שרשיונו נשלל הואיל והתעלם מפניות חוזרות ונשנות של משרד הבריאות.

(ד) הנקבל נהג בדרך שאינה הולמת רופא שיניים, הואיל ופעל בניגוד להוראות סעיף 46 לפקודה, האוסר על רופא שיניים לקיים קשרי חבר או קשרי שיתוף לעיסוק בריפוי שיניים, עם מי שאינו מורשה לריפוי שיניים.

(ה) לאור החומרה שיש לייחס להתנהלות הנקבל כאמור, אמצעי המשמעת הראוי יהא בהתליית רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואת שיניים, לתקופה של חודש.

4.2. טענות הנקבל -

(א) תקנות התאגיד, נועדו למנוע תופעה של הקמת מרפאות שיניים על ידי אנשי עסקים, שאינם רופאי שיניים. התקנות לא נועדו כעקרון, לאסור על רופא שיניים לקיים מרפאה בחדר שהוא שוכר, גם אם הוא נמצא בשטח של מרפאת שיניים שבבעלות תאגיד, כל עוד הוא מקיים מרפאה עצמאית, שאינה קשורה למרפאת התאגיד.

בשלט שעל דלת המרפאה של הנקבל, צויין שמו של הנקבל בלבד והחשבוניות שחוצאו על ידו, נשאו את שמו ולא את שמה של מרפאת לייזר.

מצב דברים זה חתקיים בכל התקופה הרלבנטית, גם לאחר שהנקבל רכש, בשנת 2007, 20% ממניות התאגיד, כאשר לרכישת המניות לא היה כל קשר לפעילותו של הנקבל כרופא שיניים, וזו נעשתה משיקולים עסקיים הקשורים לפעילות עסקית נוספת של הנקבל.

פניות משרד הבריאות אל הנקבל, בקשר להתנהלות מרפאת לייזר, עד לשנת 2007, ככל שהיו כאלה, נבעו ממידע מטעה שמסר מר ליצמן, לנציגי משרד הבריאות, כאילו הנקבל הוא הבעלים של מרפאת לייזר.

אין לפיכך מקום לבוא בטרזניה אל הנקבל, משסבר שמדובר בטעות ולא הגיב לפניות משרד הבריאות, בתקופה שעד שרכש את המניות. מכל מקום העדר התגובה מצד הנקבל לא נבע מזלזול.

גם לאחר שהנקבל רכש חלק ממניות התאגיד, הוא לא ראה עצמו כבעלים של המרפאה, הוא המשיך להתנהל כמקודם, הנפיק חשבוניות על שמו ולשלם את דמי השכירות בלא שהיה מעורב בניהול התאגיד או במערכת הכספית שלו.

(ב) כאשר משרד הבריאות שב ופנה לנקבל, בשנת 2009, הנקבל פנה לקבלת ייעוץ משפטי ומאז ואילך, נתנה התייחסותו מטעמו, לכל פניות משרד הבריאות והוא פעל כפי שנדרש ממנו, גם אם לא עלה בידו לעשות כן אלא לאחר זמן.

(ג) לאחר דיון עם משרד הבריאות, הנקבל הגיע למסקנה שהדרך היחידה לפתור את הקושי תהא בניתוק מהתאגיד. תקופה קצרה לאחר מכן הוא העביר את המניות שהיו ברשותו ובהמשך הוא גם עזב את המרפאה ששכר במרפאת לייזר.

(ד) בנסיבות האמורות, אין מקום להתלית הרשיון של הנקבל, ואמצעי משמעת משולב של התראה ונזיפת, יכול להוות מענה הולם.

(ה) העונש המשמעותי שהוטל על שלום כהן, שאליו התייחס ב"כ הקובל, לא יכול ללמד לעניין זה. שם דובר ברופא שיניים שפגע במטופלים ולא נענה לפניות חוזרות ונשנות של משרד הבריאות.

5. המלצת הוועדה –

חרקע הנורמטיבי -

בסעיפים 3 ו- 3א לפקודת נקבע לעניינו, לאמור:

3. (א) מי שאינו מודעה לריפוי שיניים לא יעסוק בריפוי שיניים ולא יתחזה, במפורש או מכללא, כעוסק בריפוי שיניים או כמזכיר לעוסק בו...

3א. (ג) האמור בסעיף 3 אינו בא למנוע ... מתאגיד אחר, לפתוח, להחזיק או לנהל מרפאת שיניים שבה עוסקים בריפוי שיניים אנשים המורשים לכך לפי פקודה זו, ובלבד שנתקבל לנביה רשיון מאת המנהל אם לא הופרה סכך בתקנות לפי סעיף קטן (ב); המרפאה תהיה בהשגחתו ותחת פיקוחו של רופא שיניים אחראי..."

סעיף 3א האמור מסמך את שר הבריאות לקבוע, בין היתר, תנאים שיש לקיים במרפאות "כדי לחבטיח מתן שירותי ריפוי שיניים ברמה נאותה", דרכי פיקוח על מרפאות, כמו גם חזרות לעניין מינוי רופא שיניים אחראי למרפאה.

הכללים וחזרות לעניין זה נקבעו בתקנות התאגיד ובהן נקבע, בין היתר:

בתקנה 2, כי: "תאניד לא יפתח מרפאת שיניים, לא יחזיקה ולא ינהלה אלא אם כן קיבל לנביה רשיון מאת המנהל ובהתאם לתנאיו."

בתקנה 8 נקבע, בין היתר, כי הרשיון ישא את שם המרפאה כפי שאישר מנכ"ל משרד הבריאות ובתקנה 17 נקבעו הפרטים שאותם הותר לציין בשלט המותקן מחוץ למרפאה.

תקנה 13 קובעת, בין היתר, כי מרפאת תאגיד "תהיה מסורה לניהולו המקצועי, להשגחתו לאחריותו של רופא אחראי שאישר המנהל", ותקנה 14 קובעת תנאים למינוי רופא שיניים כרופא אחראי, בהתאם לחקף הפעילות של המרפאה.

סעיף 46 לפקודה קובע לאמור:

"46. מורשה לריפוי שיניים המתקשר קשרי קבד או קשרי שותפות לעיסוק בריפוי שיניים עם אדם שאינו מורשה לכך, או המסייע לאדם שאינו מורשה לכך לבצע כל פעולה של עיסוק בריפוי שיניים הדרושה שיקול דעת או מיומנות מקצועיים - למעט פעולה של עיניית הפועלת לפי סעיף 5 - ידאוהו לענין סעיף 45 כאשם בהתנהגות שאינה הולמת את המקצוע."

עבירת המשמעת המיוחסת לנקבל -

ב"כ הקובל טוען כי הנקבל עבר עבירת משמעת, כמשמעה בסעיף 45(1) לפקודה, בשני הקשרים:

האחד - הואיל ולמרות פניות רבות של משרד הבריאות, הנקבל לא פעל על מנת שינתן למרפאה רשיון, לפי תקנות מרפאות תאגידים ואף לא פעל על מנת להסיר את השלט "מרפאת לייזר", למרות דרישות חוזרות ונשנות של משרד הבריאות, תוך התעלמות ואף ולזול בדרישות האמורות ובהוראות חוק מחייבות;

והשני - הואיל והנקבל פעל בניגוד להוראות סעיף 46 לפקודה, בקיימו קשרי שותפות לעיסוק בריפוי שיניים, עם מי שאינו מורשה לכך.

נתייחס תחילה להקשר השני -

בסיכום טענותיו, טען ב"כ הנקבל כאמור כי הנקבל עבר עבירת משמעת, הואיל וקיים קשר שותפות לעיסוק בריפוי שיניים, עם מי שאינו מורשה לריפוי שיניים בניגוד להוראות סעיף 46 לפקודה. ב"כ הקובל חודה שבקובלנה אמנם לא נטען שהנקבל עבר עבירת משמעת בהקשר זה, אלא שלטענתו טענה זו משתמעת מהאמור בסעיף 9.א' לקובלנה.

במה דברים אמורים -

כל שנאמר בקובלנה לעניין זה, הוא בסעיף 5 שבת ולפיו: "הנקבלים (הכוונה לנקבל ולמר ליצמן - האמור בסוגריים לא במקור) קיימו קשרי שיתוף בהפעלת המרפאה במשך שנים עם אדם שלישי, שזהותו לא ידועה לקובל, שאינו מורשה לריפוי שיניים". דא עקא, שסעיף 9 שבקובלנה, המפרט את מעשי הנקבל המהווים, לטענת הקובל, עבירת משמעת, אינו מתייחס לנושא האמור. כל שנאמר בסעיף 9.א' לקובלנה, הוא כי: "הנקבל הפעיל מרפאה שאינה מורשית לפי התקנות, זאת למרות פניות של אנשי משרד הבריאות והתחייבויות על ידי הנקבל 1 לתקן את המצב כנדרש, בכפוף לאמור בסעיף 3."

איננו סבורים כי חטענה בדבר הפרה של הוראות סעיף 46 לפקודה, באה בגדר האמור בסעיף 9א' שבקובלנה. סעיף זה מתייחס להעדר רישוי המרפאה לפי התקנות. אף שלא נאמר שם באילו תקנות מדובר, הן לאור יתר האמור בקובלנה והן לאור לשון הכתוב, ברור כי כוונת האמור שם להעדר רישוי כנדרש לפי הוראות תקנות התאגיד

ולא לקיומו של קשר כאמור בסעיף 46 לפקודה, שהוא כשלעצמו מהווה עבירה משמעת, בין אם קיים רישוי לפי תקנות התאגיד ובין אם לאו.

זאת ועוד, הסיפא של סעיף 9א מלמדת על כך שמדובר בו בנושא שבעניינו היו פניות של משרד הבריאות אל הנקבל. בכל פניות משרד הבריאות שהוגשו לוועדה, כמו גם בפרוטוקול השימוע שנערך לנקבל, לא נזכר דבר באשר לקשר של הנקבל עם אדם שאינו מורשה לעסוק בריפוי שיניים, אלא אך להעדר רישוי לפי תקנות התאגיד וכן לעניין השלט שהוצב בכניסה למרפאת לייזר, אשר נחזה ללמד על כך שמדובר במרפאה חמורשית כמרפאת תאגיד.

בהנתן שמלשון הקובלנה לא ניתן ללמוד על כך שהקובל מייחס לנקבל עבירה משמעת לעניין האמור בסעיף 46 לפקודה, איננו סבורים כי מתקיים בעניין זה הנדרש לפי הוראות סעיף 47א) לפקודה. זאת ועוד איננו סבורים שהאמור בסעיף 5 שבקובלנה, די בו כשלעצמו, על מנת להרשיע את הנקבל בעבירה משמעת.

לפיכך לא מצאנו לנכון להרשיע את הנקבל בביצוע עבירה משמעת בהקשר זה.

ובאשר להקשר הראשון -

הנקבל מודה בכך שלפחות משנת 2007, אז רכש חלק ממניות התאגיד, הוא נטל חלק בהפעלת מרפאת לייזר בניגוד להוראות הפקודה ותקנות התאגיד שהותקנו מכחה. זאת בהנתן שלא ניתן למרפאת לייזר רשיון, כנדרש ממרפאה המופעלת על ידי תאגיד, וכן בהנתן שבכניסה למרפאה הוצב שלט שלא ניתן לו היתר לפי תקנות התאגיד.

ב"כ הקובל טוען, כי משרד הבריאות שב ופנה לנקבל בדרישה להסדרת הרישון למרפאה ולהסרת השלט, אלא שהוא התעלם מפניות אלה ולא פעל כנדרש ממנו.

הנקבל מודה כי משרד הבריאות פנה אליו, פעם ויותר, בדרישה להסדיר את הרישון ולהסיר את השלט האמור ואולם לטענתו, הוא לא פעל תחילה, בהתאם לדרישות משרד הבריאות, הואיל ובפועל הוא קיים מרפאת שיניים עצמאית. לטענתו, מרפאת השיניים בהנהלתו, אמנם היתה בחדר שבשטחה של מרפאת לייזר, אלא שאת החדר הוא שכר מהתאגיד והוא קיים שם מרפאה עצמאית, שפעלה ללא קשר לפעילותה של מרפאת לייזר.

הנקבל מוסיף וטוען כי משמשרד הבריאות חזר ופנה אליו, בשנת 2009 והוא פנה לקבלת ייעוץ משפטי, הוא שיתף פעולה עם משרד הבריאות, השיב לפניות אליו ומשהתברר לו שלא יעלה בידו להביא לתיקון הפגמים שבהתנהלות מרפאת לייזר הוא ניתק את הקשר עם התאגיד ובסופו של דבר גם נטש את המרפאה ששכר מהתאגיד.

איננו סבורים כי יש בטענות הנקבל כדי ליתן הסבר מניח את הדעת להתעלמות הנקבל, משך שנים, מדרישות ברורות של משרד הבריאות. השתלשלות העניינים מלמדת על כך, שלא מדובר בהתנהלות תמימה או בכזו הנובעת מאי הבנה, כטענת הנקבל. מהמסמכים שהוגשו על ידי ב"כ הקובל עולה כי:

משרד הבריאות, פנה אל הנקבל בכתב פעמיים: בשנת 2002 ובשנת 2003 והעמיד אותו על כך שהמרפאה חייבת ברשיון, לפי תקנות התאגיד, וכן על הגבלות החלות על פרסום המרפאה, שלפיהן שאין לכלול בו פרטים המיועדים לשידול מתראים לפנות אליה.

במכתב מחודש מרץ 2007, המופנה לנקבל, מתייחסת ד"ר מוטשניק, ממשרד הבריאות, לשיחה שקיימה עם הנקבל, במהלכה טען הנקבל שמרפאת לייזר היא "מרפאה פרטית לכל דבר, המנהלת על ידי ארבעה רופאים המנפיקים חשבוניות מס על שמם כעוסק מורשה". משמע כי לא מדובר במרפאה שנדרש לה רשיון לפי מרפאות תאגיד. ד"ר מוטשניק מציינת במכתבה, שהשימוש בשם "מרפאת לייזר"

אסור, כי יש להסיר את השילוט בשם זה וכן לבטל את הפרסום בשם זה המופיע בדפי זהב.

לאחר תזכורת מד"ר מוטשניק, מחודש יולי 2007, מודיע לה הנקבל, במכתבו מיום 25.8.2007, כי שעה שיגיע המועד לחדש את המינוי בדפי זהב, "נדאג לשינוי שם המרפאה".

הנקבל טען כאמור, כי אין לבוא אליו בטרונניה, שכן הוא פעל בנפרד ממרפאת לייזר ולפיכך סבר שפניות משרד הבריאות אליו, לפחות עד שרכש חלק ממניות התאגיד, נבעו מטעות.

כאמור, איננו סבורים שכן. הנקבל רכש את המניות בחודש נובמבר 2007 כאשר יש להניח שהיה מודע אז לכך שהמרפאה היא בבעלות התאגיד, שאת מניותיו רכש, ומאידך היה ידוע לו, מפניות קודמות של משרד הבריאות, שהרשיון הנדרש לניהול מרפאת לייזר, בנסיבות אלה, לא הוסדר.

זאת ועוד, בשיחה שקיים הנקבל, בתחילת שנת 2007, עם ד"ר מוטשניק, הוא מוסר לה שמרפאת לייזר היא מרפאה פרטית לכל דבר ועניין וכל הרופאים בה פועלים כעוסקים עצמאיים, משמע: כי לא מדובר במרפאת תאגיד וכי לא נדרש רשיון להפעלתה ככזו. באותו מכתב מצינת ד"ר מוטשניק: "אני מבקשת הסרת השילוט והפרסום בדפי זהב של מרפאת "לייזר" והעברת דוגמאות חותמת והניירת הרישית כגון העתק חשבוניות המונפקות על ידי כל אחד מהרופאים במרפאה". על כך משיב הנקבל, כחמישה חדשים לאחר מכן ורק בעקבות תזכורת של ד"ר מוטשניק, כי "בעת חידוש המינוי בדפי זהב לשנה הבאה נדאג לשינוי שם המרפאה".

קשה לישב בין העולה מן האמור לעיל, לבין טענת הנקבל, כאילו עד לרכישת המניות לא היה לו כל קשר לניהול מרפאת לייזר וכי הוא התעלם מהפניות אליו בתום לב. מתברר, שעוד חודשים לא מעטים, לפני רכישת המניות, הנקבל מתנהג, כלפי ד"ר מוטשניק, כנציג המרפאה, מוסר לה מידע מטעה כאילו מדובר במרפאה פרטית לכל דבר וגם מודיע על חכוונה לשנות את הפרסום בדפי זהב.

יתר על כן, אף אם הנקבל סבר שדרישות משרד הבריאות הופנו אליו בטעות, אין בכך כדי להצדיק את התעלמות הנקבל מהן. התנהלות ראויה מצדו של רופא שיניים, המכיר בחשיבות הבקרה והפיקוח בתחום בריאות השן, מחייבת התייחסות לפניות משרד הבריאות ולו על מנת להעמידו על טעותו, כי לא הוא הכתובת הנכונה בעניינה של מרפאת לייזר. הנקבל לא עשה כן ואף מצא לנכון להטעות את נציגת משרד הבריאות ולטעון שלא מדובר במרפאת תאגיד אלא במספר רופאים הפועלים באופן עצמאי באותה מרפאה.

אין זאת כי אם מדובר בהתעלמות מכוונת מפניות משרד הבריאות.

מעבר לדרוש יצויין שגם בסופו של תהליך, לאחר שהנקבל הוזמן לשימוע והתחייב, בשם המרפאה, לדאוג להוצאת רשיון למרפאת לייזר, חלפו כמעט שנתיים, עד שהנקבל עזב את המרפאה. הנקבל טען, כי משהתברר לו שלא יעלה בידו להביא דברים על תיקונם, כפי שהתחייב במהלך השימוע, הוא בחר להתנתק מהמרפאה. לטענת הנקבל, ההחלטה על העברת מניות התאגיד שבבעלותו לידי בנו של מר ליצמן, התקבלה כחדשיים לאחר השימוע, ואולם הודעה לרשם החברות על העברת המניות הוצאה רק כחמישה חדשים לאחר השימוע. זאת ועוד, הנקבל הודיע לתאגיד על כך שהוא עוזב את המרפאה רק למעלה משנה לאחר מכן.

מהאמור בסעיף 3א(ג) לפקודה, שמכוחו הותקנו תקנות התאגידים, כמו גם מהאמור בדברי החסבר לגרסתו המקורית, בסעיף 3(ג) לפקודה, עולה כי הוראותיו נועדו להסדיר את העיסוק בריפוי שיניים במסגרת מרפאות שניים של בתי חולים, קופות חולים ותאגידים אחרים, על מנת להבטיח כי במרפאות כאמור יתנו שירותי ריפוי שיניים ברמה נאותה. למטרה זו נקבע בסעיף 3א(ג), בין היתר כי מרפאה כאמור תתנהל תחת פיקוחו ואחריותו של רופא שיניים מורשה, כמו גם דרכי פיקוח על המרפאות.

הנקבל בחר שלא להגיב לפניית הממונים על תחום בריאות השן במשרד הבריאות ואף למסור לרשות המפקדת על תחום זה מידע מטעה. הנקבל טען כי בכל הזמן הרלבנטי, לרבות מאז היה לבעל מניות בתאגיד, הוא לא היה במעמד המאפשר לו לפעול בעצמו לתיקון הנדרש. גם אם כך, התנהלות הנקבל כאמור, הכבידה ואף שיבשה את ברזר העובדות בקשר לאופן התנהלותה של מרפאת לייזר וגרמה לכך שהמרפאה התנהלה, משך שנים, בלא רשיון, בלא שמונה לה רופא שיניים אחראי, כנדרש לפי תקנות התאגיד וללא פיקוח נאות

התנהלות זו של הנקבל, אינה הולמת רופא שיניים מורשה כאמור בסעיף 145(1) לפקודה, היא פוגעת באינטרס הציבור בקיומו של פיקוח נאות על העוסקים בריפוי שיניים, באינטרס הציבור בשמירה על הרמה המקצועית של העוסקים ברפואת שיניים ובאמון הציבור ברופאי השיניים.

הנקבל הפר בהתנהלותו את האמון שניתן בו, כמי שראוי לעסוק בריפוי שיניים ולפיכך, גם על מנת להרתיע ממעשים כגון זה, אנו ממליצים בפניך, כבי השר, כי תתלה את רשיונו שת הנקבל, לעסוק ברפואת שיניים, למשך חודש ימים.

עו"ד רוזלי הורן
נציגת היועץ המשפטי
לממשלה

ד"ר מאיר אדוט
נציג הסתדרות רופאי
השיניים

ד"ר זן דקל, יר"ר

המלצה אלפר